

LBRIS

We know
books

MARIA MATEI

Între a fi și a trăi

Editura
NEUMA
2022

Cuprins

Prefață / 5	Îmbrățișați / 42
Resetare / 13	Clepsidra de rouă / 43
Piatră rară / 14	Mai am cuvinte / 44
Ostatic / 15	Ceasul zburător / 45
Marele hazard / 16	Ultima rugăciune / 46
Nu cred / 17	Noaptea-mi cade în genunchi / 47
Lanț înroșit / 18	Lanțul de lut / 48
Eșarfa de in / 19	Apusul cântă în genunchi / 49
Două umbre / 20	Cerșetor de vise / 50
Dintre toate câte sunt / 21	Încă o zi / 51
Cuțit cu lamă de iubire / 22	Insomnii / 52
Glasul meu ca o rugă / 23	Pe urmele tale, mamă! / 53
O singură ușă / 24	Viața e o ironie / 54
Îmblânezec luna să-mi cadă în brațe / 25	O binecuvântare / 55
Întregul vieții / 26	E adevărat! / 56
Nerăbdare / 27	Patima / 57
Spre ochiul divin / 28	Aripa speranței / 58
O altfel de libertate / 29	A mai plecat un an! / 59
Rătăcirii / 30	Picturală / 60
Corăbierul / 32	Amurguri dezlănate / 61
Nictofobie / 33	O amintire de smarald / 62
Paradis / 34	Cod nedescifrat / 63
Între ea și el / 35	Rămân în poezie / 64
Înveliș de lună nouă / 36	În miezul neputinței / 65
Zodiac / 37	Falduri de primăvară / 66
Patimi / 38	Chei de nisip / 67
Referendum / 39	Învelișul uitării / 68
Ce frumos se scutură salcâmi / 40	Ireal / 69
Umbre / 41	Veghez la umbra ta / 70
	Patinoarul vieții / 71

Numai degetele tale îmi vor scrie / 72

- Poarta tainică / 73
- Lacrimă de mir / 74
- Roi de cuvinte / 75
- Oprți sirenele! / 76
- De mâine / 77
- Vai ție, clipă! / 78
- Mireasa mea, toamna... / 79
- Din haos în haos / 80
- Dragă patrie frumoasă! / 81
- Câte ploii! / 82
- Iz de libertate / 83
- Tunet / 84
- Pe albia tăcerii / 85
- Lumina din îngeri / 86
- Poate... / 87
- Eternul mâine / 88
- Un spectacol infirm / 89
- Revenire / 90
- Tăceri goale / 91
- Prăbușire / 92
- Povestea unui gând / 93
- Fereastră albă / 94
- Să redevii normal! / 95
- Fața lumii / 96
- Despre mine, despre tine / 97
- Reverență / 98
- Gând peste gând / 99
- Veac spânzurat / 100
- Rămân aici! / 107
- Zbor de idei / 102
- Poetului (Eminesciană) / 103
- Nicicând / 104
- Adevăr / 105
- Pacifism de primăvară / 106
- Stihul ziditor / 107

A fi / 108

- Cu umerii acestia / 109
- Fii tu! / 110
- De veghe / 111
- Dormind în visul nemuririi / 112
- Zadarnic / 113
- Scânteia primăverii / 114
- Scrisoare de la Dumnezeu / 115
- Fulgerătoare viață / 116
- Mi-e atât de greu! / 117
- Tot și tot / 118
- O poveste nouă / 119
- Grădina neagră / 120
- Lumina lui Emin / 121
- Din fire de nisip / 122
- Cade iar cortina / 123
- Prima și ultima lumină / 124
- Trăiri vândute / 125
- Între zile / 126
- Vin spre tine / 127
- Ce-ar fi ... / 128
- Rădăcini / 129
- Întuneric de rugină / 130
- Azi / 131
- Înverșunarea clipei / 132
- Neînhamat de gânduri / 133
- Colind / 134
- Născociri / 135
- Cameleonică visare / 136
- Cine plânge, cine râde / 137
- Taina / 138
- Mereu, ea, poezia / 139
- Răstălmăcirii / 140
- Tăcere sub mască / 141
- Replică / 142
- Despre poet / 143

Aneta / 144
Ultimul onor / 145
Arma toamnei / 146
De-ai fi venit! / 147
Nu aparțin acestei lumi / 148
Aceași stea / 149
Jur / 150
Încă / 151
Sub cupola cuvântului / 152
Colinde de mărgean / 153
Terra / 154
Uitare / 155
Lumea aparențelor / 156
Anotimp stacojiu / 157
Căutare / 158

Fire de lumină / 159
Dacă ai fi ca ieri / 160
Trei mari cuvinte / 161
De ce / 162
O șoaptă pe altar / 163
Seara / 164
Valul / 165
Noaptea îmi cade-n genunchi / 166
Altfel / 167
Vis prigonit / 168

Repere biografice / 169

Referințe critice
(în periodice și în volume) / 170

Resetare

Curând va fi o mare resetare,
Vor fi tărâmurii inundate
De molima puterii,
Din gloria cerească, plângând,
Vor curge norii.

Curând vor sângera toți macii
Sub ochii noștri-ncercănați,
Uitându-se cum însiși vracii
Sunt când sfioși, când dezarmați.
Un câmp al disperării își face loc acum
Ne-ntunecă privirea, ne sfâșie cu spini,
Doar Dumnezeu ne iese-n drum
Cu o speranță-ntr-un buchet de crini.

Curând va fi o mare resetare,
Iar noi, mai orbi, mai cenușii și istoviți
Vom sta la umbra unui fir, în zare,
Cu ochii ațintiți,
Uitând că suntem iar mințiți!

Piatră rară

M-aplec deasupra pietrei
Să fiu la fel ca ea
Să nu simt vântul, gerul
Și mantia prea neagră, și prea grea.

Să trec hotarul prin albie de râu
Și nimeni să nu știe că sub piatră
Se-ascunde un fir plăpând de grâu.

M-aplec deasupra apei de izvor
Oglinda-n care mă privesc și tac,
Las doar o urmă, poate un fior
Și mi se pare c-a trecut un veac.

Mă uit în jur și totul e de piatră,
Mi-e sufletul un foc aproape stins,
Văd adevărul încremenit sub ochiul
Înfiorat, de-o lacrimă, învins.

M-aplec peste copac să-nmuguresc,
În fiecare an să fiu o primăvară,
Din piatră să răsar- ca un condei domnesc,
Să scriu pe ea: o piatră rară!

Ostatic

Între două maluri, destinul se zbate,
Între două lumi, malurile cad
Peste noi, înecate.
Lumea de-aici, lumea de dincolo,
Văpăi, văpăi, văpăi
Peste noi.
Sub munți de flăcări, sub văi ascunse
Sau la poalele unui destin
Țin cuvântul de mână
Ca pe-un copil blajin.
Pe marginea lui se-adună
Căușul de humă.
(Între două maluri, două silabe plâng
Una pe malul drept, alta pe malul stâng)

Sunt un ostatic, chiriaș pe o viață subțire
Și, Doamne, în urma mea,
Nu-i niciun strop de iubire!

Marele hazard

Simțim cum totul e o scorbură adâncă,
Cum freamătul de ieri e zbucium
neîncetat,
Prelungă, rece ca o stâncă
își face loc doar umbra,
Ce păcat!

Nimicul e din ce în ce mai greu,
Se cuibărește-n noi, crescând cu aripi
de stindard
Când timpul curge mai ușor,
în marele hazard.

Simțim cum scorbura se adâncește,
Privirile-ngropate în zăpadă
Își caută mirarea printre lespezi,
ce stau să cadă
în veșnicul nimic
(ieșind la suprafață... ca grânele din spic)

Nu cred

Nu cred în liniștea morții,
În zbuciumul orelor coapte,
În zidul de piatră de pe umerii nopții,
În cifra spiritualului-șapte.

Nu cred în secretul norilor gri,
În vestea adusă pe aripi de vânt,
În măștile lumii de sub pălării,
Nici în silabe ce se zbat în cuvânt.

Totuși, în viața fără de moarte... eu cred
Și-n glasul de miere al unui lied.

Lanț înroșit

Arde un vis, arde o viață,
Drumu-i subțire-fir negru de ață
Printre priviri, curatul meu gând
Topit în poeme, devine mai blând.
Uită de lanțu-nroșit și ostil
Din care picură întruna venin.

Aer impur, liniște moartă
Doamne, cu iubire mă iartă!

Arde o viață, arde un vis,
Ușa-i deschisă spre paradis
Gândul meu orb, fii tu și cerul, și marea, și zborul
Luna și norul, și-aprinde-mi fiorul!

Eșarfa de in

Nopti de lumină
Pe tărâmul visat,
Timp fără urmă
Peste ani, înecat,
Sânge curgând ca o ploaie de vară,
Inundându-mi trupul,
Se-adună, coboară
Pe marginea neliniștii mele,
Într-o zi, cu trupul-povară.

Ochi de pământ, arbore frânt,
Umpleți voi cerul cu albastru-senin,
În oglindă să-mi văd chipul legat
Cu eșarfa de in.
Să-mi văd lacrima legată de gene,
În vârf de lumină,
Peste puful din perne,
Poemul zvâcnească în sânge fierbinte,
Să-mi curgă pe brațe
Fluviul tău de cuvinte.

Două umbre

Umbra ta se-nalță peste umbra mea,
Din flămândul ochi lacrima o bea,
Tu vezi lumea altfel, eu o văd rîzînd
Cineva-mi șoapește: „Ochii lumii plîng”

Peste îndoieli, gîndul ți-e asprit,
Lunecă ușor peste ce-ai trăit.

Șir lung de cuvinte în oglindă-l vezi,
Uneori se ascunde sub calde zăpezi.
Uită-te și acum, cu mirarea-n palmă
Întorcînd nisipul ce vrea să se cearnă.

Uită-te cum azi, sfinții se-nspăimîntă
Cînd pe umbra ta... scrie: Legămînt
Și pe umbra mea același cuvînt
Fluturat de vînt,
Două umbre sunt...